

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jiřího Gottwalda a soudců JUDr. Daniela Spratka, Ph.D., a JUDr. Zory Šmolkové ve věci

žalobce: **SKS Business Unit s.r.o.**, IČO 28628322
sídlem Smetanovo nábřeží 331, 753 01 Hranice,
zastoupen advokátem Mgr. Ondřejem Vaňkem
sídlem Riegrova 379/18, 779 00 Olomouc

proti
žalovanému: **Úřad práce České republiky, Krajská pobočka v Ostravě**
sídlem Zahradní 368/12, 701 60 Ostrava

o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného, spočívajícím v nezveřejnění volných pracovních míst, nahlášených žalobcem dne 19. 8. 2020,

takto:

- I. Žaloba se v části, v níž se žalobce domáhal vyslovení nezákonnosti zásahu žalovaného spočívajícího v nezveřejnění volných pracovních míst nahlášených žalobcem dne 19. 8. 2020 s místem výkonu práce Příborská 818, 739 42 Frýdek-Místek, s dobou zaměstnání od 5. 10. 2020 do 2. 1. 2021 na pracovní pozici CZ ISCO 81603, v evidenci pracovních míst vedené žalovaným za dobu od 19. 8. 2020 do 15. 9. 2020, **zamítá.**

- II. Žalovaný je **povinen** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 15 991 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám advokáta Mgr. Ondřeje Vaňka, sídlem Riegrova 379/18, 779 00 Olomouc.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou ze dne 30. 9. 2020 domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat v tom, že žalovaný nezveřejnil volná pracovní místa, o jejichž zveřejnění žalobce dne 19. 8. 2020 požádal. Žalobce požadoval, aby soud žalovanému zakázal pokračovat v nezákonném zásahu, a pro případ, že by v průběhu řízení od zásahu upustil, aby soud deklaroval nezákonnost tohoto zásahu.
2. Žalobce namítal, že dne 19. 8. 2020 žalovanému oznámil volná pracovní místa a požádal o jejich zveřejnění podle § 35 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zaměstnanosti“). Podle žalobce ohlášení splňovalo veškeré náležitosti a nebyl důvod pro to, aby jej žalovaný odmítl zveřejnit podle § 38 zákona o zaměstnanosti. Postupem žalovaného bylo zasaženo do práv žalobce, neboť hodlal předmětná pracovní místa obsadit cizinci (držiteli zaměstnanecké karty). Proto žalobce s podanou hlášenkou požádal také o povolení k zaměstnání cizinců – budoucích zaměstnanců žalobce, neboť to vyžadoval žalovaný (žalobce je toho názoru, že oznámení volných pracovních míst a vydání povolení k zaměstnání jsou dva nezávislé instituty). Jelikož žalovaný předmětná pracovní místa nezveřejnil ani po neformálních snahách žalobce dohodnout se se žalovaným, byl žalobce nucen podat žalobu.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 4. 12. 2020 uvedl, že činí nesporným, že žalobce podal dne 19. 8. 2020 hlášenku na 8 volných pracovních míst na obsluhu strojů u EKOMILK, a. s., ve Frýdku-Místku a současně podal 8 žádostí o vydání povolení k zaměstnání cizinců. Žalobce je agenturou práce a nabízená pracovní místa se týkají jiného uživatele. Podle Směrnice generální ředitelky ÚP č. 9/2019 vyžadují krajské pobočky ÚP k volnému pracovnímu místu hlášenému agenturou práce mj. i smlouvu s uživatelem, k němuž bude zaměstnanec přidělen; v této smlouvě musí být uvedeno místo výkonu práce. Žalovaný odkázal na § 66 zákona o zaměstnanosti ve spojení s § 308 zákoníku práce, jakož i na nařízení vlády č. 374/2017 Sb. V projednávané věci žalovaný po podání hlášenky ihned e-mailem vyzval k opravě překlepu, úpravě mzdy a doložení smlouvy s uživatelem. Současně byl upozorněn, že bez jejího doložení nemohou být nahlášená pracovní místa do evidence zadána. Požadované podklady žalobce nedoložil, naopak pan V. Z. žalovanému e-mailem sdělil, že o vypsání volných míst „již nežadají“. Žalovaný poukázal na to, že žalobce nevyužil opatření proti nečinnosti dle § 80 správního řádu, ani žalovanému nezaslal předžalobní výzvu.
4. Žalobce v replice ze dne 28. 1. 2021 jednak namítl, že Směrnice generální ředitelky ÚP není závazným právním předpisem, jednak uvedl, že kromě komunikace uváděné žalovaným došlo i ke komunikaci následné, v níž žalobce trval na žádosti o zveřejnění

pracovních míst. Žalovaný však požadoval doklady, na které neměl nárok. Odkaz na § 80 správního řádu považuje za nepřipadný, neboť tam upravené opatření proti nečinnosti se týká jen nečinnosti při vydávání rozhodnutí.

5. Žalovaný v duplice ze dne 12. 3. 2021 uvedl, že Směrnici ředitelky pokládá jen za interní pokyn, tato je však v souladu s obecně závaznými právními předpisy. Jestliže žalobce nedoložil smlouvu s uživatelem, nemohl žalovaný postupovat jinak, než postupoval. Poukázal, že ve věci vedené pod sp. zn. 25 A 254/2020 po doložení požadovaných údajů žalobcem volná pracovní místa ihned zveřejnil.
6. Krajský soud usnesením ze dne 8. 4. 2021 žalobu odmítl kvůli nevyužití jiných právních prostředků ochrany proti nečinnosti před správními orgány.
7. Ke kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 9 Ads 85/2021-26 ze dne 21. 7. 2022 usnesení krajského soudu o odmítnutí žaloby zrušil. Nejvyšší správní soud uvedl, že z rozhodnutí krajského soudu není patrné, zda má zásah za trvající nebo ukončený. Uložil krajskému soudu, aby tuto věc posoudil ve světle tvrzení žalobkyně, uvedené v kasační stížnosti, že zásah byl ukončen dne 3. 1. 2021, kdy uplynula doba trvání existence pracovních míst, která žalobkyně žalovanému oznámila.
8. Krajský soud následně rozsudkem č. j. 25 A 220/2020-68 ze dne 11. 8. 2022 výrokem I. určil, že zásah žalovaného, spočívající v nezveřejnění volných pracovních míst nahlášených žalobcem dne 19. 8. 2020 s místem výkonu práce Příborská 818, 739 42 Frýdek-Místek, s dobou zaměstnání od 5. 10. 2020 do 2. 1. 2021 na pracovní pozici CZ ISCO 81603, v evidenci pracovních míst vedené žalovaným za dobu od 16. 9. 2020 do 2. 1. 2021, byl nezákonný; výrokem II. žalobu v části, v níž se žalobce domáhal vyslovení nezákonnosti zásahu žalovaného spočívajícího v nezveřejnění volných pracovních míst nahlášených žalobcem dne 19. 8. 2020 s místem výkonu práce Příborská 818, 739 42 Frýdek-Místek, s dobou zaměstnání od 5. 10. 2020 do 2. 1. 2021 na pracovní pozici CZ ISCO 81603, v evidenci pracovních míst vedené žalovaným za dobu od 19. 8. 2020 do 15. 9. 2021, zamítl. O nákladech řízení pak výrokem III. rozhodl podle poměru úspěchu a neúspěchu stran ve věci.
9. Ke kasační stížnosti žalobce Nejvyšší správní soud rozsudkem č. j. 9 Ads 181/2022-22 ze dne 9. 2. 2023 výroky II. a III. rozsudku Krajského soudu zrušil, neboť doba, ve které krajský soud považoval zásah za nezákonný (tj. od 16. 9. 2020 do 2. 1. 2021), se překrývala s dobou, ve které zásah dle Krajského soudu nezákonný nebyl (tj. od 19. 8. 2020 do 15. 9. 2021); výrok III. byl zrušen pro svou návaznost na výroky I. a II.
10. Krajský soud posoudil namítaný nezákonný zásah na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí (§ 87 odst. 1 s. ř. s.). Vzhledem k tomu, že nezákonný zásah spočívá v nezveřejnění volných pracovních míst na dobu od 5. 10. 2020 do 2. 1. 2021, je z povahy věci zřejmé, že toto zveřejnění může trvat nejdéle po dobu existence pracovních míst. Zásah žalovaného tak ke dni 2. 1. 2021 skončil. Uplatní se proto eventuální (tedy deklaratorní) petit žaloby.
11. Podle § 82 s. ř. s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu

- přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
12. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.
 13. Podle § 85 s. ř. s. žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.
 14. Soud konstatuje, že žaloba je včasná a přípustná; o tom nebylo ani mezi stranami sporu. Pokud se týče podmínky vyčerpání jiných právních prostředků ochrany, vyslovil rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v rozsudku č. j. 1 Afs 58/2017-42 z 5. 12. 2017, publ. pod č. 3686/2018 Sb. r. NSS, že *„podání žaloby, kterou se žalobce domáhá pouze určení, že zásah byl nezákonný, není podmíněno vyčerpáním jiných právních prostředků ochrany nebo nápravy před správním orgánem“*.
 15. Pokud se týče skutkové stránky, soud z předložené listinné dokumentace a shodných tvrzení stran zjistil, že žalovanému dne 19. 8. 2020 došel formulář, vyplněný žalobcem, v němž žalovanému ohlásil 8 volných pracovních míst a požádal jej o jejich zveřejnění. Žalovaný přípisem z téhož dne sdělil žalobci, že svou žádost musí opravit (mj. opravit chybně uvedený rok) a doplnit (mj. o písemnou dohodu uzavřenou se zaměstnavatelem, k němuž se nabízená pracovní místa vztahují). Přípisem ze dne 3. 9. 2020 žalovaný opětovně vyzval žalobce k doplnění jeho hlášenky. Dne 11. 9. 2020 zaslal V. Z., vedoucí HR žalobce, žalovanému e-mail, v němž uvádí „vypsání tohoto VPM již nežádáme“. K dotazu žalovaného ze dne 16. 9. 2020, zda na základě předchozí zprávy má považovat hlášení pracovních míst za bezpředmětné, žalobce téhož dne odpověděl, že stále žádají o vydání pracovních povolení i o zveřejnění údajů z hlášenky, přičemž opravil chybně uvedený rok na „2021“.
 16. Podle § 35 odst. 1 věty první zákona o zaměstnanosti může zaměstnavatel oznámit příslušné krajské pobočce Úřadu práce volná pracovní místa a jejich charakteristiku.
 17. Podle § 37 zákona o zaměstnanosti Krajská pobočka Úřadu práce vede evidenci volných pracovních míst, která obsahuje identifikační údaje zaměstnavatele, základní charakteristiku pracovního místa, to je určení druhu práce a místa výkonu práce, předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa, základní informace o pracovních a mzdových podmínkách a informaci, zda se jedná o pracovní místo vyhrazené nebo vhodné pro osobu se zdravotním postižením. Dále evidence obsahuje informaci o tom, zda jde o zaměstnání na dobu neurčitou nebo určitou a jeho předpokládanou délku. Evidence může dále obsahovat zejména informace o možnostech ubytování, dojíždění do zaměstnání a další informace, které zaměstnavatel požaduje zveřejnit.
 18. Podle § 38 zákona o zaměstnanosti Krajská pobočka Úřadu práce volná pracovní místa nabízí uchazečům o zaměstnání a zájemcům o zaměstnání a se souhlasem zaměstnavatele je zveřejňuje, včetně zveřejnění v elektronických médiích. Krajská pobočka Úřadu práce nenabízí a nezveřejňuje nabídky zaměstnání, které jsou diskriminačního charakteru nebo jsou v rozporu s pracovní právními (§ 126 odst. 2) a jinými právními předpisy nebo odporují dobrým mravům. Krajská pobočka Úřadu práce rovněž nenabízí a nezveřejňuje nabídky volných pracovních míst u

- zaměstnavatele, kterému byla uložena pokuta za porušení povinnosti vyplývající z pracovněprávních předpisů (§ 126 odst. 2) nebo za porušení povinnosti vyplývající ze zvláštních právních předpisů, které kontroluje Státní úřad inspekce práce nebo oblastní inspektorát práce, a to po dobu 3 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o uložení pokuty.
19. Z výše uvedené úpravy plyne, že oznámení (hlášenka) volného pracovního místa, musí obsahovat následující povinné údaje:
 - identifikační údaje zaměstnavatele,
 - základní charakteristiku pracovního místa, to je určení druhu práce a místa výkonu práce,
 - předpoklady a požadavky stanovené pro zastávání pracovního místa,
 - základní informace o pracovních a mzdových podmínkách
 - informaci, zda se jedná o pracovní místo vyhrazené nebo vhodné pro osobu se zdravotním postižením.
 - informaci o tom, zda jde o zaměstnání na dobu neurčitou nebo určitou a jeho předpokládanou délku.
 20. Soud konstatuje, že hlášenka podaná žalobcem dne 19. 8. 2020 všechny shora uvedené údaje obsahovala, chybně však měla uveden rok skončení práce na ohlašovaných místech. Tato chyba byla opravena podáním ze dne 16. 9. 2020. Od tohoto okamžiku měl žalovaný k dispozici všechny zákonem požadované údaje v perfektní podobě.
 21. Vzhledem k tomu, že hlášenka žalobce ze dne 19. 8. 2020 ve znění opravného podání ze dne 16. 9. 2020 obsahovala všechny zákonem stanovené náležitosti a nenastala žádná ze skutečností zákonem předvídaná, která by byla důvodem pro nezveřejnění nahlášených volných pracovních míst, octl se žalovaný ke dni 16. 9. 2020 v nezákonné nečinnosti, jestliže hlášená pracovní místa nezveřejnil. Jeho jednání soud vyhodnotil jako nezákonný omisivní zásah do veřejných subjektivních práv žalobkyně a rozhodl o tom výrokem I. rozsudku č. j. 25 A 220/2020-68 ze dne 11. 8. 2022, kterýžto výrok je v právní moci.
 22. Pokud se týče období od 19. 8. 2020 do 15. 9. 2020, za tuto dobu žalovaný nezákonně do práv žalobkyně nezasáhl, neboť její hlášenka nebyla v uvedené době opravena v údaji o roku tak, aby dávala smysl. Za uvedené období byla proto žaloba zamítnuta a nezákonný zásah deklarován nebyl.
 23. Soud podotýká, že časové rozdělení žalovaného zásahu na období, kdy soud shledal jeho nezákonnost a kdy shledal jeho neexistenci, aproboval Nejvyšší správní soud v odst. 17-19 odůvodnění rozsudku č. j. 9 Ads 181/2022-22 ze dne 9. 2. 2023.
 24. O náhradě nákladů rozhodl soud dle § 60 odst. 1 s. ř. s. tak, že žalobci přiznal poměrnou náhradu nákladů řízení s ohledem na částečnost jeho úspěchu ve věci. Tento postup rovněž aproboval Nejvyšší správní soud v rozsudku č. j. 9 Ads 181/2022-22 ze dne 9. 2. 2023, a to v odst. 20-22 odůvodnění.
 25. Žalobce se domáhal, aby byl nezákonný zásah deklarován po dobu 136 dnů, soud jej však deklaroval toliko po dobu 108 dnů. Od poměru délky uvedených období soud odvodil poměr úspěchu a neúspěchu žalobce ve věci. Žalobci proto náleží 58 % jím vynaložených nákladů řízení.

26. Náklady žalobce tvoří soudní poplatek za žalobu ve výši 2 000 Kč a za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč, odměna zástupce za pět úkonů právní služby – a to převzetí věci, sepsání žaloby, sepsání repliky a sepsání dvou kasačních stížností dle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., přičemž výše odměny za jeden úkon činí dle § 9 odst. 4 písm. d) ve spojení s § 7 bod 5 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátní tarif (dále jen „AT“) částku 3 100 Kč a pět režijních paušálů po 300 Kč. Jelikož je právní zástupce plátcem DPH, je jeho odměna navýšena o částku 3 570 Kč, která odpovídá 21% DPH. Celková výše uplatnitelných nákladů řízení žalobce tedy činí 27 570 Kč; 58% z této částky odpovídá částka 15 991 Kč.
27. Vzhledem k odlišné úpravě s. ř. s. a o. s. ř., týkající se nabytí právní moci rozhodnutí, uložil soud žalovanému povinnost zaplatit náhradu nákladů řízení ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku. Podle § 149 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. zavázal soud žalovaného zaplatit náhradu nákladů řízení k rukám advokáta, který žalobce v řízení zastupoval.
28. Žalovaný byl v řízení převážně neúspěšný, proto mu právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** kasační stížnost přípustná. To **neplatí**, je-li jako důvod kasační stížnosti namítáno, že se soud neřídil závazným právním názorem Nejvyššího správního soudu či je-li namítáno nesprávné řešení otázky, která dosud nebyla Nejvyšším správním soudem řešena.

Kasační stížnost je možno podat ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné soudní rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

Ostrava 13. dubna 2023

Mgr. Jiří Gottwald
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

